

ΙΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ
ΑΦΙΔΝΑΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
8η Νοεμβρίου 2014

Οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι στὴν ζωὴ μας

4

ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΕΝΕΚΑ
Πρὸς Οἰκοδομὴν καὶ Παραμυθίαν

Ἐντρεπόμεθα τὸν Φύλακα Ἄγγελό μας;¹

Κάποιος ἐξομολογούμενος μὲ πολλή ἀπλότητα μοῦ ἔλεγε:

- **Ν**τρέπομαι τὸν Ἄγγελό μου καὶ τοῦ λέω:

- **Ἄ**γγελέ μου, γύρισε ἀπὸ ἑκεί καὶ μὴ μὲ βλέπης...

Ἔτσι, καὶ τὴν ὥρα ποῦ θὰ ντυθῶ, θὰ πλυθῶ, θὰ λουστῶ..., τὰ κάνω ὅλα μὲ συστολή λέγοντας τὴν εὐχή, γιὰ νὰ μὴν φύγη ὁ Ἄγγελός μου. **Ν**ὰ ἀκούη τὴν προσευχή καὶ νὰ μένη κοντά μου. Ἄς ἔχη γυρισμένη τὴν πλάτη του, ἐμένα μοῦ εἶναι ἀρκετὸ νὰ τὸν αἰσθάνομαι δίπλα μου...

Γιατί ὁ Ἄγγελος μὲ τὴν συνεχῆ προσευχή παραμένει πάντοτε κοντά μας. **Κ**αὶ ἰδίως ὅταν ἡ προσευχή εἶναι ζωντανή. **Μ**ία φορά τὸ ἔχω ἀκούσει αὐτό. **Δ**ὲν τὸ ξανάκουσα.

Γιατί ὁ καθένας, ὅταν μένη μόνος του, δὲν ντρέπεται ἀπὸ τίποτα. **Λ**έει: «Δὲν μὲ βλέπει κανένας». **Δ**ὲν μπορεῖ νὰ ξεφύγης ὅμως ἀπὸ τὸ μάτι τοῦ Θεοῦ...

* * *

Κάποιος εὐλαβῆς Ἱερεὺς εἶχε τὴν εὐλογημένη συνήθεια νὰ σηκώνεται στὶς τρεῖς μετὰ τὰ μεσάνυχτα καὶ γιὰ τέσσερις ὥρες νὰ προσεύχεται «κατὰ μόνος» μέχρι τὶς ἑπτὰ τὸ πρωῖ. **Σ**τὴν συνέχεια μετέβαινε κανονικὰ στὸν Ναὸ ὅπου ἐφημέ-

ρευε γιὰ νὰ κάνη τὴν καθιερωμένη Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

Μοναδική του πνευματικὴ φροντίδα ἦταν νὰ πολεμᾷ τὴν ὑπερηφάνεια, καλλιεργώντας τὴν ὑποποιοὶ ταπεινώσει, τὴν ὁποία δίδασκε κατὰ πρῶτον μὲ τὴν ζωὴ του καὶ ὕστερα μὲ τοὺς λόγους του καὶ τὶς συμβουλές.

Κάποιο βράδυ «εἶδε» σωματικὰ ἢ ψυχικὰ, δὲν ξέρει!... ἓνα πλῆθος ἀγίων Ἀγγέλων νὰ τὸν συνοδεύουν στὶς προσευχές του καὶ συγχρόνως νὰ τὸν φυλάσσουν μὲ πύρινες ροφμαῖες ἀπὸ τοὺς δαίμονες, ποῦ ἠθελαν ὄχι μόνον νὰ τὸν ἐνοχλήσουν, ἀλλὰ ἀν μποροῦσαν καὶ νὰ τὸν κατασπαράξουν. **Ἡ** παρουσία τους ὅμως τὸν γέμισε ἀπὸ πίστι, ἀπὸ σιγουριά καὶ ἀσφάλεια, ἀφοῦ οἱ Ἄγγελοι εἶναι οἱ ἀγιασμένοι φρουροὶ καὶ φύλακες «τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν».

Καὶ ἀσυναίσθητα, λέγοντας τὴν εὐχούλα «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με», διέκοψε τὴν προσευχή του καὶ πήγε στὰ δωμάτια τῶν ἐννέα παιδιῶν του, τῆς Πρεσβυτέρας καὶ τοῦ ὑπέργηρου πατέρα του. **Κ**αὶ εἶδε στὸν καθένα τους, πλάϊ στὸ προσκεφάλι τους, ὅτι ὑπῆρχε ἀπὸ ἓνας Ἄγγελος-Φύλακας!... **Κ**αὶ στὸ βᾶ-

θος είδε «δεμέ-
νους» τούς δαι-
μονες, άδυνα-
τώντας νά τούς
βλάψουν...

**Και τότε κα-
τάλαβε εκείνος
ό παπούλης πώς ό-
σοι από τούς Λειτουργούς του Ύψί-
στου, ή από τούς άπλοούς και θεο-
σεβείς γονείς στηρίζουν όλη τους
τήν έλπίδα στον Θεό, Αυτός τούς
φυλάει από κάθε κίνδυνο και κακό
διά τών άγίων Άγγέλων Του.**

**Ένα βροχερό χειμωνιάτικο από-
γευμα πού ό Ίερεϋς αυτός άναπαύ-
ετο, λόγω άσθένειας στο κρεβάτι
του, ό μεγάλος του γιός, σήμερα
κι αυτός στις τάξεις τών Κληρικών,**

είδε έναν Άγγελο δίπλα στον κοιμι-
σμένον πατέρα του, όχι μόνον νά τόν
φυλάσσει, αλλά και νά του σφουγ-
γίσει τόν ιδρώτα του μετώπου του!

* * *

**Χριστιανοί μου!... Νά μήν φοβώ-
μεθα. Δέν είμεθα ποτέ μόνοι μας,
άν άγωνιζώμεθα σωστά. Μαζί μας
είναι πλήθος άγίων Άγγέλων πού
είναι σταλμένοι από τόν Θεό για
νά μάς προστατεύουν από μυρίους
κινδύνους και νά μάς φρουρούν,
νά μάς ένδυναμώνουν στην πίστι,
νά μάς προστατεύουν από μυρίους
κινδύνους και νά μάς φωτίζουν.**

**Γ' αυτό νά προσευχώμεθα στους
Άγιους Άγγέλους με πολλή πίστι και
πνεϋμα μετανοίας και συντριβής.**

Η Θεία Κηδεμονία και ή Βοήθεια τών Άγγέλων²

Κάποτε, τó Άγιον Πάσχα, έπε-
θύμησε ό Όσιος Παύλος ό έν τῷ
Λάτρῳ († 15.12.956) νά φάγη τυρί
νωπό και έμέμφετο τόν έαυτό του
ώς λαίμαργο και κοιλιόδουλο, διότι
ώρεγόταν σαρκικά θελήματα: τότε
έμφανίσθηκε πίσω του άνθρωπος
με πάταγο στην γῆ, πού άκούσθηκε
τρεις φορές, ό όποίος κρατούσε στα
χέρια του τυρί νωπό και μόλις τó
έδωσε στον Όσιο έγινε άφαντος.

**Αυτό τó έφάνερωσε ό Άγιος άρ-
γότερα στον φίλο του Δημήτριο,
όχι για νά επαινεθῆ, αλλά για νά**

μήν καταλαλήται ό Κύριος. Διότι
ό Δημήτριος έλεγε σε κάποιους ά-
δελφούς, ότι δέν εύρίσκονται πλέ-
ον άνδρες θειοι και
και ότι έσβέ-
σθησαν τά θεϊ-
α χαρίσματα
των παλαιών
και δέν φαί-
νονται που-
θενά:

**«Ποίός σε
καιρό ανάγκης
έχει τήν χάρινά**

ἀξιώνεται τέτοιας
προνοίας ἀπὸ τὸν
Θεό, ὥστε νὰ
δέχεται τροφή
ἀπὸ Ἀγγελικῆ
χεῖρα;»...

Μόλις τὸ ἄ-
κου σε αὐτὸ ὁ
᾽Όσιος, ἐμειδία-
σε ὀλίγο καὶ τοῦ
εἶπε:

«**Φ**ίλτατε Δημήτριε, ραθυμία πλει-
στη σοῦ ἐγέννησε αὐτοῦ τοῦ εἶδους
τοὺς λόγους καὶ λογισμούς... **Ἁ**
Θεὸς εἶναι ὁμολογουμένως φιλαν-
θρωπότατος καὶ κηδεμονικώτατος
καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους πιὸ ἐπι-
μελητῆς καὶ ἀπὸ πατέρα· κανέναν
δὲν ἀποστερεῖ ἀπὸ κάθε γενεά,
οὔτε ἀποκηρύττει, ἀλλὰ κήδεται
καὶ ἀξιώνει θεῖον χαρισμάτων ὡς
φιλόπαις πατήρ, καὶ ὅποια ἐπι-
θυμία ἐκφράσει αὐτὸς πὸν Τὸν
φοβεῖται, ἂν δὲν βλάβη τὴν ψυχὴ
του, δὲν τοῦ τὴν στερεῖ»...

Καὶ ἀφοῦ εἶπε αὐτά, τοῦ ἐφα-
νέρωσε τὸ θαυμάσιο πὸν ἀναφέρα-
με πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Τὸ ὅτι ὁ κάθε πιστὸς ἔχει φύλα-
κα Ἁγγελο τῆς ζωῆς του, ὁ θεῖος

Πατήρ τὸ μαρτυροῦσε ἐκ πείρας
καὶ τὸ ἐδιηγεῖτο. **Ἔ**λεγε, ὅτι ἄλλο-
τε ἐβλεπε τὸν Ἁγγελο ὡς γέρον-
τα, ἄλλοτε ὡς νέο καὶ ἄλλοτε ὡς
πολὺ μικρὸ παιδί· διότι ὁ ᾽Όσιος
περιφερόταν πολλὰς φορὰς τὴν νύ-
κτα στὴν ἔρημο καὶ ἐβλεπε τοὺς
Ἁγγέλους καὶ δὲν φοβόταν καθό-
λου οὔτε δεῖλαιαζε ἀπὸ βροντές,
ἀστραπὲς ἢ ἄγρια θηρία.

Κάποια νύκτα πὸν ἐβρεχε δυνα-
τά, εἰσηλθε σὲ κάποιον σπήλαιον καὶ
προσευχόταν κατὰ τὴν συνήθειά
του. **Τ**ότε ἦλθε καὶ μία πάρδαλις
καὶ ἔπεσε δίπλα του. **Ἁ** ᾽Όσιος τῆς
ἔριξε λίθον καὶ τὴν ἐδίωξε καὶ ἐκεί-
νη βγήκε ἀτάραχα καὶ ἔφυγε, χωρὶς
νὰ ἀγγιεύσῃ ἐναντίον του...

Κάποιοι μάλιστα τὸν ἐρωτοῦσαν
πῶς δὲν ἐφοβεῖτο νὰ περιφέρεται
τὴν νύκτα σὲ ἔρημον καὶ πολὺ ἄγριον
βουνό. Καὶ ὁ ᾽Όσιος ἔλεγε:

«**Ἁ** Ὅσο μὲ φυλάγει ὁ φύλακας τῆς
ψυχῆς μου Ἁγγελο, δὲν φοβοῦμαι
οὔτε ἀστραπὲς, οὔτε θηρία, οὔτε
τίποτε ἄλλο· **ἂν** ὁμως Αὐτὸς μὲ
ἐγκαταλείψῃ γιὰ τὶς ἁμαρτίες μου,
τότε φοβοῦμαι καὶ τὰ φύλλα τῶν
δένδρων ὅταν πίπτουν!».

1. Πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Κ. Ἀναγνωστοπούλου, *Γνώσις καὶ Βίωμα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως*, σελ. 168, 192-193, Πειραιᾶς 2005. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

2. Περιοδ. «Ἁγιος Κυπριανός», ἀριθ. 311/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2002, σελ. 192. Ἀπλοποίησης ἀπὸ τὸ ἔργο «Βίος καὶ Πολιτεία τοῦ ᾽Όσιου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ νέου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ», §§ 21-22, Edition: T. Wiegand, Milet. 3.1. Der Latmos, Berlin 1913, p. 118. Ἐπιμέλ. ἡμετ.